

ZA FRANTIŠKEM VALOUCHEM

* 28. 4. 1935, Olšany, okr. Šumperk

† 7. 1. 2017, Olomouc

Odešel historik, bohemista, editor, literární kritik a vědec, vysokoškolský pedagog, básník a prozaik. Odešel tak, jak žil: nenápadně, bez halasu. Docent, kandidát věd, doktor filozofie, František Valouch. Na Filozofické fakultě UP v Olomouci studoval na přelomu 50. a 60. let, tamtéž následovala jeho interní aspirantura a od roku 1968 působení na katedře bohemistiky a slavistiky na pozici odborného asistenta. Mimořádně úspěšný začátek Valouchovy pedagogické a badatelské kariéry (1969 PhDr. za práci *Dvě čapkovské kapitoly*, 1970 CSc. za disertaci *Česká poezie v období Mnichova*) zbrzdila normalizace, habilitovat se mohl až v roce 1991 prací *Studie z české poezie*. Nedlouho poté nastoupil na katedru teorie a dějin dramatických umění, jeho posledním pracovištěm byla v letech 1999–2009 katedra žurnalistiky. Z desítek Valouchem připravených edičních projektů připomeňme alespoň ten první *Emilian Glocar: Olomoucká elegie* (1970, s Františkem Spurným) a poslední *Marie von Ebner Eschenbach. Život a dílo* (1999).

František Valouch byl také básník, a ne ledajaký. Od roku 1960, kdy mu v časopise *Host do domu* publikovali první verše, vydal pouze dvě básnické sbírky osobní, přírodní a kontemplativní lyriky, *Přibližování* (1978) a *Honorrář za hříchy* (1990). Knih poezie však mohl nepochybně publikovat mnohem více, ale úvahy a pobídky v tomto směru odrážel s vědoucím a pokorným pousmáním: Proč zrovna já bych měl ještě víc navršovat tu nedozírnou a nepřebornou horu knih? Když odcházel z fakulty na důchodový odpočinek, přece jen neodolal a publikoval svou poslední knihu, ovšem nikoli básnickou, jak prozrazuje její podtitul *deníkové zápisky, úvahy, vzpomínky* (2010). *Kombinované techniky života* ilustracemi doprovodil spisovatel, literární vědec a výtvarník Ludvík Kundera, přičemž vzájemná korespondence a rozhovory oněch dvou všestranných osobností představují gros publikace. V dalších chronologicky řazených záznamech Valouch reflektuje tvorbu nejružnějších básníků a prozaiků a vzpomíná na své působení na FF UP.

František Valouch byl nenápadný, skromný, ale charismatický člověk, jak vědí všichni, kteří se s ním potkali v některé roli z úvodního (neúplného) výčtu. Není nás málo, kteří na Tebe nezapomeneme, Františku.

Lubomír Machala